

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0307

Miejski wymiar polityki UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 września 2015 r. w sprawie miejskiego wymiaru polityki UE (2014/2213(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego tytuł XVIII,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006¹,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących realizacji celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1080/2006²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”³,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej agencji miejskiej i jej przyszłości w polityce spójności⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dalszych działań dotyczących agencji terytorialnej i karty lipskiej – europejski program działania na

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.

³ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.

⁴ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 10.

rzecz rozwoju przestrzennego i spójności terytorialnej¹,

- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej z dnia 18 lipca 2014 r. pt. „Miejski wymiar polityki UE — kluczowe elementy agendy miejskiej UE” (COM(2014)0490),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 czerwca 2014 r. pt. „Program sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT): aktualna sytuacja i perspektywa” (COM(2014)0368),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 lipca 2012 r. pt. „Inteligentne miasta i społeczności – europejskie partnerstwo innowacyjne” (C(2012)4701),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 1998 r. pt. „Zrównoważona urbanizacja w Unii Europejskiej: ramy działania” (COM(1998)0605),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 1997 r. pt. „W kierunku programu rozwoju miast w Unii Europejskiej” (COM(1997)0197),
- uwzględniając szósty raport Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – promowanie rozwoju i dobrego zarządzania w regionach UE i miastach” z lipca 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Miasta Przyszłości: Inwestowanie w Europę”, Bruksela, 17–18 lutego 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. Przyszłość cyfrowa — perspektywa 2050 r. — wizje i wyzwania polityczne, miasta, wsie i społeczności” z 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Miasta Przyszłości: Wyzwania, wizje, perspektywy”, Bruksela, październik 2011 r.,
- uwzględniając deklarację ministrów „W kierunku unijnego programu rozwoju miast” przyjętą podczas nieformalnego posiedzenia ministrów ds. spójności terytorialnej i spraw miejskich w dniu 10 czerwca 2015 r. w Rydze,
- uwzględniając konkluzje Rady przyjęte w Brukseli dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie szóstego sprawozdania na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji przyjęte na nieformalnym posiedzeniu Rady z udziałem ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności w dniach 24–25 kwietnia 2014 r. w Atenach,
- uwzględniając konkluzje prezydencji polskiej w sprawie terytorialnego wymiaru polityki UE i przyszłej polityki spójności, przyjęte na nieformalnym posiedzeniu Rady z udziałem ministrów odpowiedzialnych za unijną politykę spójności, rozwój terytorialny oraz miejski w dniach 24–25 listopada 2011 r. w Poznaniu,

¹ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 95.

- uwzględniając agendę terytorialną UE 2020, uzgodnioną dnia 19 maja 2011 r. w Gödöllő na nieformalnym posiedzeniu Rady z udziałem ministrów odpowiedzialnych za planowanie przestrzenne i rozwój terytorialny,
 - uwzględniając deklarację z Toledo przyjętą podczas nieformalnego posiedzenia Rady z udziałem ministrów odpowiedzialnych za urbanizację, które odbyło się w Toledo w dniu 22 czerwca 2010 r.,
 - uwzględniając Kartę lipską na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich, przyjętą podczas nieformalnego posiedzenia Rady z udziałem ministrów odpowiedzialnych za rozwój obszarów miejskich, które odbyło się w Lipsku w dniach 24–25 maja 2007 r.,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 25 czerwca 2014 r. pt. „W kierunku zintegrowanego programu rozwoju miast w Unii Europejskiej”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie komunikatu Komisji Europejskiej pt. „Miejski wymiar polityki UE — kluczowe elementy agendy miejskiej UE” (COM(2014)0490),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0218/2015),
- A. mając na uwadze, że w 2014 r. połowa ludności na świecie¹ i 72% ludności w Europie zamieszkiwała obszary miejskie², a w 2050 r. niemal 80% ludności na świecie będzie mieszkać w miastach³;
- B. mając na uwadze, że „miejskie obszary funkcjonalne” w UE obejmują unikatową policentryczną strukturę osadniczą wokół dużych, średnich i małych miast oraz przedmieścia, a więc wykraczają poza tradycyjne, administracyjne granice miasta i obejmują różnorodne obszary, połączone wspólnymi wyzwaniem gospodarczymi, społecznymi, środowiskowymi i demograficznymi;
- C. mając na uwadze, że miasta, miasteczka i miejskie obszary funkcjonalne, takie jak metropolie, są nie tylko istotne dla demokracji uczestniczącej, ale są również głównymi filarami gospodarczymi i siłą napędową tworzenia nowych miejsc pracy w UE, biorąc pod uwagę fakt, że innowacje i nowa działalność gospodarcza często mają swój początek w miastach; mając na uwadze, że są one zasadniczym atutem UE w jej stosunkach z pozostałymi częściami świata, a jednocześnie są to kluczowe obszary, w których konieczne jest przezwyciężenie przeszkód dla wzrostu i zatrudnienia oraz stawienie czoła problemowi wykluczenia społecznego (np. słabo wykształceni młodzi ludzie na rynku pracy), braku dostępności i degradacji środowiska;
- D. mając na uwadze, że miasta, miasteczka i miejskie obszary funkcjonalne są odpowiedzialne za największy poziom zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych w UE; mając na uwadze, że z drugiej strony mają one zasadnicze znaczenie dla

¹ Khanna Parag, Beyond City Limits [Poza granicami miast], Foreign Policy, 6 sierpnia 2010 r.

² Statystyki miejskie Eurostatu na 2014 r.

³ Portal — The Vertical Farm: www.verticalfarm.com.

wzmocnienia wydajności i samowystarczalności energetycznej, jak również dla rozwoju nowych inicjatyw (takich jak nowe formy działalności gospodarczej) w dążeniu do zwiększenia mobilności w miastach oraz konkurencyjnych systemów transportowych przyjaznych dla środowiska, a w konsekwencji wspierania wzrostu, zatrudnienia, spójności społecznej i terytorialnej, zdrowia i bezpieczeństwa;

- E. mając na uwadze, że w niektórych miastach obserwuje się starzenie się społeczeństwa i spadek liczby ludności oraz problemy wynikające ze skali dostępnej infrastruktury i świadczonych przez miasta usług publicznych, zaś inne miasta mają coraz większą liczbę mieszkańców, co zwiększa obciążenie istniejącej infrastruktury i usług publicznych (np. w zakresie edukacji) i zaostrza inne problemy, takie jak bezrobocie (wśród młodzieży), wykluczenie społeczne, natężenie ruchu drogowego, niekontrolowane rozrastanie się miast i zanieczyszczenie, co powoduje znaczne wydłużenie czasu spędzanego w środkach transportu i pogarsza jakość życia wielu Europejczyków;
- F. mając na uwadze, że niektórym głównym wyzwaniom, przed którymi stoją miasta, związanym z rozwojem gospodarczym i społecznym, zmianą klimatu, transportem i zmianami demograficznymi można sprostać jedynie w ramach partnerstw między miastami a otaczającymi je obszarami; mając na uwadze, że powiększenie się wzajemnie powiązanych obszarów w ostatnich latach, w szczególności w związku z rozwojem w dziedzinie transportu i komunikacji, stworzy potrzebę opracowania narzędzi służących promowaniu połączeń;
- G. mając na uwadze, że inicjatywy podejmowane w ramach polityki europejskiej mają bezpośredni lub pośredni wpływ na zrównoważony rozwój miast i politykę miejską;
- H. mając na uwadze, że ok. 70% europejskich działań politycznych i przepisów prawnych wdraża się na poziomie lokalnym i regionalnym;
- I. mając na uwadze, że na poziomie UE różne inicjatywy polityczne i programy pomocowe powinny być bardziej ze sobą spójne dzięki wykorzystaniu w pełni wspólnych ram strategicznych (tytuł II, rozdział I, art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 – rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów) oraz dzięki lepszej koordynacji politycznej zainteresowanych podmiotów i poszczególnych szczebli rządowych, gdyż sektorowe podejście w ramach polityki UE może prowadzić do przyjmowania strategii i przepisów, które mogą nie sprzyjać miejskim obszarom funkcjonalnym;
- J. mając na uwadze, że w 1997 r. Komisja opublikowała komunikat w sprawie programu rozwoju miast w UE¹, ale wciąż dyskutuje się nad rolą europejskich miast w procesie tworzenia strategii politycznych w UE;
- K. mając na uwadze, że w przeszłości Parlament poparł wniosek Komisji, by przedstawić „agendę miejską” jako ramy przyszłej unijnej polityki na rzecz obszarów miejskich na poziomie UE;
- L. mając na uwadze, że zasada pomocniczości, zgodnie ze swą definicją w TFUE, oraz

¹ Komunikat Komisji z dnia 6 maja 1997 r. pt. „W kierunku programu rozwoju miast w Unii Europejskiej” (COM(1997)0197).

zarządzanie wielopoziomowe – oparte na skoordynowanych działaniach UE, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych – i zasada partnerstwa, są kluczowymi elementami w prawidłowym wdrażaniu wszystkich strategii politycznych UE, jak również że w związku z tym należy odpowiednio wspierać wykorzystanie zasobów i kompetencji władz lokalnych i regionalnych;

- M. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 1301/2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) wzmacnia miejski wymiar europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (ESIF), przeznaczając przynajmniej 5% wsparcia finansowego na całościowe działania na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, poprzez przekazanie obowiązków w zakresie zarządzania władzom miejskim, w szczególności nakładając na nie większą odpowiedzialność za czynności związane z wyborem projektów i tworząc narzędzia, takie jak zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT), rozwój lokalny kierowany przez społeczność (CLLD) poprzez przeznaczenie specjalnych środków budżetowych na „działania na rzecz innowacyjności” w celu przetestowania nowych rozwiązań w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, jak również tworząc sieci rozwoju obszarów miejskich;
- N. mając na uwadze, że zasada partnerstwa przewidziana w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów (rozporządzenie (UE) nr 1303/2013) oraz w europejskim kodeksie postępowania zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia wczesnego angażowania władz miejskich w proces tworzenia strategii politycznych w UE;

Miejski wymiar polityki UE

1. stoi na stanowisku, że strategie polityczne UE powinny wspierać miasteczka, miasta i miejskie obszary funkcjonalne oraz umożliwiać im osiągnięcie pełnego potencjału, tak by stały się one siłą napędową wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, integracji społecznej i zrównoważonego rozwoju; w związku z tym wyraża przekonanie, że te miasteczka, miasta oraz miejskie obszary funkcjonalne muszą być ściślej związane z całym europejskim cyklem politycznym;
2. zwraca się do Komisji i w odpowiednich przypadkach do państw członkowskich o zaproponowanie sposobów wprowadzania mechanizmów wczesnego ostrzegania poprzez dostosowanie dostępnych narzędzi, zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, umożliwiając organom rządowym szczebla lokalnego monitorowanie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zezwalając na angażowanie samorządów lokalnych na wczesnym etapie w procesy kształtowania polityki oraz zapewniając należycie merytoryczne strategie rozwoju terytorialnego oraz bardziej wydajne wdrażanie przyszłego ustawodawstwa;

W kierunku zintegrowanej europejskiej agendy miejskiej

3. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą podjęcia prac nad stworzeniem europejskiej agendy miejskiej; popiera ustanowienie spójnych ram polityki UE obejmujących wymiar miejski. którego celem powinno być lepsze łączenie rozwiązań miejskich z unijnymi wyzwaniami, lepsze dostosowanie sektorowych strategii politycznych i szczebli zarządzania, lepsze ukierunkowanie unijnego finansowania na istotne lokalne wyzwania miejskie oraz lepsza ocena terytorialnych

skutków sektorowych strategii politycznych; uważa, że europejska agenda miejska powinna w szczególności przyczyniać się do wspierania rozwiązań w dziedzinie zarządzania, które pozwolą sprostać z powodzeniem wyzwaniom i celom związanym z rozwojem zrównoważonym pod względem gospodarczym i sprzyjającym integracji społecznej w miastach, miasteczkach i miejskich obszarach funkcjonalnych w Europie;

4. uznaje, że mimo iż UE nie posiada wyraźnych uprawnień w dziedzinie rozwoju obszarów miejskich, szeroki wachlarz unijnych inicjatyw wpływa bezpośrednio lub pośrednio na miasta, miasteczka i miejskie obszary funkcjonalne; dlatego też jest zdania, że należy opracowane i zastosowane krajowe i regionalne miejskie strategie polityczne są warunkiem wstępnym realizacji europejskiej agendy miejskiej; uważa, że agenda ta powinna być strategią dotyczącą miast, miasteczek i miejskich obszarów funkcjonalnych w Unii Europejskiej, która w perspektywie długoterminowej rozwinię się w politykę miejską na szczeblu UE; podkreśla w tym kontekście, że europejski rozwój obszarów miejskich powinien opierać się na zrównoważonej organizacji terytorialnej z policentryczną strukturą miejską, zgodnie z agendą terytorialną „UE 2020”;
5. stoi na stanowisku, że europejska agenda miejska powinna być realizowana wspólnym wysiłkiem Komisji, państw członkowskich, samorządów lokalnych i innych zainteresowanych podmiotów, co pozwoli na zrationalizowanie, odpowiednią koordynację i wdrożenie strategii politycznych UE o wymiarze miejskim przez zastosowanie praktycznego, zintegrowanego i skoordynowanego, a jednocześnie elastycznego podejścia w miastach, miasteczkach i miejskich obszarach funkcjonalnych oraz przy ich zaangażowaniu, z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań terytorialnych i w poszanowaniu struktury instytucjonalnej każdego państwa członkowskiego;
6. wyraża przekonanie, że europejska agenda miejska powinna być w pełni zgodna z ogólnymi celami i strategiami UE, w szczególności ze strategią „Europa 2020” oraz z celami w zakresie spójności terytorialnej; podkreśla, że próbując stawić czoła wyzwaniom rozwojowym na poziomie regionalnym i lokalnym, nie można już tak ściśle stosować kryterium granic administracyjnych; w związku z tym uważa, że europejska agenda miejska powinna opierać się na integracji oraz wyraźnie uwzględniać różnorodność jednostek terytorialnych w UE oraz powiązania transgraniczne, jak również powiązania między miastem i wsią, w tym w odniesieniu do tych usług, które miejskie obszary funkcjonalne świadczą na rzecz otaczających je terenów wiejskich;
7. wzywa Komisję do przedstawienia komunikatu poświęconego szczegółowym założeniom przyszłej europejskiej agendy miejskiej, opartej o dorobek prawny Wspólnoty odnoszący się do obszarów miejskich oraz o szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi podmiotami, w tym z partnerami gospodarczymi i społecznymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; zwraca się do Komisji z prośbą o uwzględnienie europejskiej agendy miejskiej w rocznym programie prac;

Uwzględnianie podejścia zintegrowanego rozwoju terytorialnego w tworzeniu strategii politycznych i prawodawstwa w UE

8. wzywa Komisję do zastosowania zintegrowanego podejścia terytorialnego opartego w większym stopniu na uwarunkowaniach lokalnych podczas przygotowywania koncepcji nowych inicjatyw politycznych dotyczących obszarów miejskich, tak by zapewnić spójność i zwiększyć możliwości miast, miasteczek i miejskich obszarów

funkcjonalnych w realizacji celów strategii „Europa 2020” w zakresie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, między innymi poprzez wdrożenie zintegrowanego unijnego podejścia mającego służyć wspieraniu inteligentnych i zrównoważonych przedsięwzięć w europejskich miastach, przyczyniającego się do rozwoju społeczno-gospodarczego;

9. zwraca się do Komisji o wprowadzanie jako ogólnej zasady terytorialnych analiz wpływu podejmowanych środków na miejski wymiar, tak by zapewnić wykonalność wszystkich odnośnych inicjatyw politycznych UE na szczeblu regionalnym i lokalnym, oraz o otwartość na wkład pochodzący ze zdecentralizowanych szczebli zarządzania podczas sporządzania projektów ocen skutków i nowych strategii politycznych („podejście oddolne”), a także o zadbanie o to, by wszystkie odnośne sektorowe strategie polityczne UE odpowiednio podejmowały wyzwania, przed którymi stają miasta, miasteczka i miejskie obszary funkcjonalne; wzywa Komisję do skupienia się w tych terytorialnych ocenach wpływu na następujących zagadnieniach: zrównoważony rozwój terytorialny, integracja terytorialna, aspekty związane z zarządzaniem, regulacją i wdrażaniem na szczeblu lokalnym, spójność z innymi celami polityki;
10. wzywa Komisję do usystematyzowania i przeanalizowania wszystkich dostępnych danych oraz wspólnych ram koncepcyjnych („dorobek prawny dotyczący obszarów miejskich”), tak by uniknąć powtórzeń i niespójności oraz by jasno określić założenia zintegrowanej, zrównoważonej urbanizacji, a następnie wskazać wspólne spójne i przejrzyste cele UE w tym zakresie;
11. jest przekonany, że aby móc dokonać oceny obszarów miejskich w sposób bardziej dokładny niż jedynie na podstawie wskaźnika PKB, muszą zostać udostępnione wystarczające dane; uważa w związku z tym, że Eurostat powinien zapewnić bardziej szczegółowe dane ze szczebla lokalnego i dokonać ich zestawienia oraz że należy kontynuować prace nad audytem miejskim i podobnymi badaniami; wzywa również Komisję do podjęcia prac nad instrumentami, które mogłyby służyć do mierzenia postępów i wpływu zintegrowanej agendy miejskiej na szczeblu UE;
12. zachęca Komisję do ograniczenia biurokracji związanej z wdrażaniem obowiązujących przepisów prawnych UE na poziomie lokalnym oraz do zadbania o to, by przyjęcie wszystkich przyszłych przepisów opierało się na dogłębnej analizie konsekwencji ich wdrożenia na poziomie lokalnym;

Instrumenty i finansowanie miejskiego wymiaru polityki UE

13. przypomina, że polityka regionalna UE i przyjęte w jej ramach instrumenty finansowe są lepszym sposobem na wspieranie kompleksowych, zintegrowanych strategii terytorialnych na rzecz obszarów funkcjonalnych, ponieważ opierają się na wspólnym planowaniu strategicznym i wspólnych zasadach; zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania dostępnych nowych instrumentów, takich jak ZIT i CLLD, jak również nowych elastycznych programów operacyjnych (PO), tak by skutecznie wspierać wdrażanie zintegrowanych planów urbanizacyjnych; zachęca państwa członkowskie i Komisję do opracowania spójnego zestawu odpowiednich wskaźników służących lepszej ocenie miejskiego wymiaru realizowanych działań i inicjatyw finansowanych ze środków europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
14. podkreśla potrzebę wykorzystania w możliwie największym stopniu potencjału strategii

makroregionalnych w zakresie pomyślnego wdrażania zintegrowanego podejścia miejskiego w odniesieniu do miast; wzywa Komisję do odpowiedniego uwzględnienia i włączenia aspektów związanych z europejską agendą miejską oraz do podkreślania miejskiego wymiaru w unijnych strategiach rozwoju makroregionalnego, które stanowią model planowania i zarządzania wielopoziomowego;

15. wyraża ubolewanie, że choć nowa polityka spójności uwzględnia prawnie wiążące aspekty miejskie, szczególnie w odniesieniu do angażowania miast w fazę programowania, rzeczywisty udział miast i przedstawicieli obszarów miejskich w kształtowaniu polityki jest nieznaczny, oraz uważa, że sytuację tę można poprawić poprzez wczesne zaangażowanie w procesy kształtowania polityki, np. poprzez konsultacje, ewaluację i wymianę najlepszych praktyk oraz doświadczeń; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia stosowania zasady partnerstwa (uwzględniając również kodeks postępowania w kwestii partnerstwa – art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013)) podczas wdrażania programów i projektów wspieranych z funduszy UE, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania miast, miasteczek i funkcjonalnych obszarów miejskich w opracowanie programów oraz administrowanie i zarządzanie nimi, w tym na poziomie transgranicznym;
16. apeluje o większe zaangażowanie miasteczek i miast w nowe programy w ramach funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; uważa, że wyciągnięte z tego wnioski mogłyby przyczynić się do sformułowania ważnego zalecenia politycznego dotyczącego rozwoju polityki spójności po 2020 r.; wzywa Komisję do zbadania wdrożenia europejskiej agendy miejskiej w wybranych obszarach tematycznych odzwierciedlających wyzwania, przed którymi stoją obszary miejskie („miejski projekt pilotażowy”), w szczególności poprzez zapewnienie międzysektorowej koordynacji różnych strategii politycznych UE i usunięcie istniejących kolizji między nimi, zastosowanie modelu zarządzania wielopoziomowego i przeprowadzanie terytorialnych ocen skutków; zwraca się do Komisji o regularne przedstawianie Parlamentowi sprawozdań z postępów i rezultatów w tym względzie;
17. apeluje o lepszą koordynację i integrację wszystkich unijnych inwestycyjnych strategii politycznych mających potencjał w zakresie zapewnienia zrównoważonego, zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego wykorzystania ram prawnych, by stworzyć synergię między Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), programami subsydiowanymi ze środków UE (takimi jak LIFE, „Horyzont 2020”, program Inteligentna Energia dla Europy itp.) i funduszami polityki spójności, a także inwestycjami publicznymi (m.in. krajowymi) oraz prywatnymi instrumentami kapitałowymi i instrumentami finansowania w celu uzyskania najwyższego zwrotu z zainwestowanych funduszy; podkreśla potrzebę zapewnienia komplementarności wszystkich inwestycyjnych strategii politycznych, większej synerгии oraz unikania podwójnego finansowania i wzajemnego nakładania się instrumentów finansowych;

Nowy model zarządzania wielopoziomowego

18. przypomina, że bieżące kluczowe wyzwania gospodarcze, społeczne i środowiskowe wykraczają poza tradycyjne granice administracyjne, a rosnące niedopasowanie między strukturami administracyjnymi i terytorialnymi (współpraca miast i przedmieść, współpraca obszarów miejskich i wiejskich itd.) wymaga nowych form elastycznego

zarządzania, by kontynuować zintegrowany rozwój terytorialny obszarów funkcjonalnych;

19. wyraża przekonanie, że europejska agenda miejska powinna opierać się na nowej metodzie wielopoziomowego zarządzania, uwzględniającej w większym stopniu poziom lokalny na wszystkich etapach cyklu politycznego, a zatem zbliżającej strategię polityczne do rzeczywistości i sprawiającej, że będą one spójniejsze z ciągłymi przemianami zachodzącymi w miejskich obszarach funkcjonalnych i będą na nie odpowiadać; uważa, że rolę w tym kontekście powinien odegrać Komitet Regionów jako organ będący przedstawicielem regionalnych i lokalnych jednostek samorządu terytorialnego;
20. wzywa Komisję do zaproponowania składowych nowego modelu zarządzania wielopoziomowego opartego na partnerstwie i rzeczywistej współpracy, wykraczającego poza poziom zwykłych ram konsultacji z zainteresowanymi stronami, będącego modelem łączącym formalne struktury rządów z nieformalnymi elastycznymi strukturami zarządzania, które odpowiadają nowej rzeczywistości cyfrowego społeczeństwa sieci i które są dostosowane do skali wyzwań; modelu, który poprawia współpracę na wielu poziomach, zarówno wertykalnie, jak i horyzontalnie, przy uwzględnieniu podmiotów publicznych i organizacji pozarządowych na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, a zatem przybliży rządy obywatelom oraz poprawia demokratyczne umocowanie projektu europejskiego; zaleca, by taki jedyny w swoim rodzaju dostosowany model stał się metodą pracy w ramach przyszłej europejskiej agendy miejskiej po jego zatwierdzeniu przez partnerów i zasięgnięciu opinii wszystkich stosownych zainteresowanych stron;

Zarządzanie wiedzą i wymiana danych

21. stoi na stanowisku, że platformy i sieci miejskie (takie jak URBACT, Sieć Rozwoju Miast) oraz inne programy służące wymianie wiedzy między miastami (takie jak Civitas, Porozumienie Burmistrzów, Mayors Adapt, inicjatywa na rzecz inteligentnych miast i społeczności, ramy odniesienia dla zrównoważonego rozwoju miast, inicjatywa ManagEnergy) stanowią bardzo dobrą możliwość angażowania lokalnych podmiotów regionalnych i podmiotów transgranicznych w rozwój obszarów miejskich oraz pozwalają dzielić się wiedzą; wzywa Komisję do skonsolidowania tych platform i zapewnienia ich lepszej koordynacji, tak by podmioty lokalne mogły je lepiej zrozumieć i skuteczniej się w nie zaangażować;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by jak najlepiej wykorzystwały możliwości dzielenia się wiedzą i działania pozwalające na zwiększanie potencjału wynikające z projektów finansowanych z funduszy UE i innych działań prowadzących do zacieśniania kontaktów między miastami; zachęca Komisję, by za pośrednictwem swoich służb stworzyła mechanizmy przewidujące lepsze dzielenie się wynikami oraz zadbała o to, by wyniki te wspomagały proces tworzenia polityki na poziomie krajowym i unijnym;
23. wyraża przekonanie, że aby przyjmować lepiej dostosowane strategie polityczne, należy zaktualizować i poprawić bazę danych audytu miejskiego; zachęca Eurostat i Komisję do przekazywania i zestawiania bardziej szczegółowych danych, pozyskiwanych tam, gdzie wdraża się strategie polityczne – w wielu przypadkach na poziomie lokalnym; podkreśla, że gromadzenie zmiennych danych – będących odzwierciedleniem relacji

między miastami i obszarami je otaczającymi, a także w ramach funkcjonalnych obszarów miejskich – również zyskuje na znaczeniu, ponieważ pozwala poprawić zrozumienie tych kompleksowych obszarów funkcjonalnych; w związku z tym wzywa Komisję do gromadzenia i analizowania tych danych oraz korzystania z nich przy tworzeniu strategii politycznych;

Wdrażanie przyszłej europejskiej agendy miejskiej

24. wyraża przekonanie, że aby europejski program rozwoju miast stał się skutecznym narzędziem, powinien on stanowić wspólne i regularnie uaktualniane ramy koncepcyjne, koncentrujące się w ramach obszarów tematycznych na ograniczonej liczbie wyzwań w szerszym kontekście celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
25. wyraża stanowcze przekonanie, że: 1) wyzwania te powinny być zgodne ze wspólnymi ramami koncepcyjnymi; 2) wyzwania te powinny być kluczowymi wyzwaniami dla obszarów miejskich o znaczącym wpływie na miasta i miejskie obszary funkcjonalne w państwach członkowskich; 3) wyzwania te nie mogą zostać rozwiązane przez państwa członkowskie działające samodzielnie; 4) podejście na poziomie UE powinno w przypadku tych wyzwań przynosić wartość dodaną; wzywa Komisję, by rozpoczęła prace nad mapowaniem takich wyzwań, ale również by zidentyfikowała utrzymujące się „wąskie gardła”, niespójności w ramach strategii politycznej lub luki w zakresie zdolności i wiedzy, w ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w szczególności na poziomie lokalnym;
26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wyższego stopnia międzysektorowej koordynacji strategii politycznych o wymiarze miejskim na wszystkich poziomach zarządzania, co pozwoli na lepsze uwzględnianie zintegrowanego rozwoju miast w głównym nurcie polityki; wzywa Dyрекcję Generalną ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej (DG REGIO), która odpowiada za unijną politykę miejską, do kierowania tym procesem w bliskiej współpracy z międzyresortową grupą roboczą Komisji ds. Rozwoju Miast i do zadbania o to, by wymiar miejski był brany pod uwagę we wszystkich powiązanych nowych inicjatywach; wzywa przewodniczącego Komisji Europejskiej do wyznaczenia w ramach kolegium komisarzy przywództwa politycznego w celu nadania strategicznego kierunku agendzie miejskiej w ramach europejskich strategii politycznych oraz do corocznego przedstawiania Parlamentowi sprawozdania w sprawie agendy miejskiej;
27. zwraca się do Komisji z prośbą o wyznaczenie, w oparciu o istniejące już służby i organy Komisji, specjalnego koordynatora UE ds. miejskich, który będzie monitorował i oceniał wdrażanie takiej koordynacji w praktyce zarówno w ujęciu horyzontalnym (przy zaangażowaniu wszystkich odnośnych obszarów politycznych) i wertykalnym (przy zaangażowaniu wszystkich poziomów zarządzania); stoi na stanowisku, że specjalny koordynator UE ds. miejskich powinien, z pomocą komisyjnej międzyresortowej grupy ds. rozwoju obszarów miejskich, ustanowić pojedynczy punkt kontaktowy ds. miejskich strategii politycznych w ramach Komisji oraz zapewnić należyte gromadzenie i upowszechnianie danych na temat miejskich strategii politycznych oraz zarządzanie tymi danymi w ramach służb Komisji i między nimi, a także z różnymi zainteresowanymi stronami, tak aby ustanowić mechanizm uświadamiający w celu wczesnego ostrzegania i angażowania władz lokalnych i regionalnych na wczesnym etapie procesów kształtowania polityki mających wpływ na

miasteczka, miasta i miejskie obszary funkcjonalne;

28. zachęca Komisję do opracowania – przy wykorzystaniu istniejących struktur i na przykład w ramach „miejskiego projektu pilotażowego” – pojedynczych punktów kontaktowych w państwach członkowskich, informujących o miejskim wymiarze polityk UE (miejskie pojedyncze punkty kontaktowe) w celu zapewnienia kompleksowych informacji, zwłaszcza na temat różnych unijnych inicjatyw, wytycznych i możliwości finansowania związanych z rozwojem obszarów miejskich;
29. wzywa Komisję, by korzystając z doświadczeń forum „Miasta Przyszłości” regularnie organizowała szczyty miejskie, na których spotykać się będą wszystkie zainteresowane podmioty ze wszystkich poziomów zarządzania i różnych sektorów; wyraża przekonanie, że takie szczyty powinny stanowić dla miast rzeczywistą szansę na zaangażowanie się w konstruktywny dialog z decydentami politycznymi w odnośnych obszarach politycznych i powinny pomóc w ocenie wpływu strategii politycznych UE na miasteczka, miasta i miejskie obszary funkcjonalne oraz w ocenie najskuteczniejszych sposobów angażowania ich w przyszłe inicjatywy;
30. wzywa państwa członkowskie do pełnego uwzględniania i wiążącego angażowania miast oraz funkcjonalnych obszarów miejskich w tworzenie strategii politycznych oraz ich programowanie (czyli w działania takie jak krajowe programy reform, umowy partnerskie i programy operacyjne); wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania wymiany doświadczeń z krajowymi programami rozwoju obszarów miejskich, co daje miastom większe możliwości zrealizowania założeń strategii „Europa 2020” przez ustalenie regularnych nieformalnych posiedzeń Rady, w których uczestniczyć będą ministrowie odpowiedzialni za urbanizację;

Zewnętrzny wymiar agendy miejskiej UE

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego uwzględnienia toczących się prac przygotowawczych na temat strategii Habitat III i do zadbania o to, by przyszła europejska agenda miejska była w pełni spójna i skoordynowana z celami i założeniami światowej agendy miejskiej; zwraca się do Komisji, by regularnie informowała Parlament o zewnętrznym wymiarze agendy miejskiej UE, oraz wyraża przekonanie, że agenda miejska może stanowić przyczynek UE w międzynarodowej debacie poświęconej nowej agendzie miejskiej ONZ oraz konferencji Habitat III poświęconej mieszkalnictwu i zrównoważonemu rozwojowi obszarów miejskich, która odbędzie się w 2016 r.;
32. uważa, że powinno mieć miejsce wyraźne, spójne i otwarte zaangażowanie UE i państw członkowskich – któremu towarzyszyć mają konsultacje z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz ich wkład – w działalność Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) w odniesieniu do opracowywania nowych norm dotyczących zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich przy poszanowaniu prac na rzecz uniwersalnych wytycznych ONZ dotyczących planowania urbanistycznego i terytorialnego; podkreśla, że nowe normy ISO powinny być postrzegane jako narzędzie wspierające, a nie jako narzędzie normatywne;

o

o o

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.